Należność pocztowa opłacona ryczałtem.

Rok IX. Warszawa, 1 sierpnia 1928 r. Nr. 15 (125).

MASZYNISTA

ORGAN ZAWODOWEGO ZWIĄZKU MASZYNISTÓW KOLEJOWYCH

PISMO ZAWODOWE POŚWIĘCONE SPRAWOM MASZYNISTÓW i KOLEJNICTWU

Wychodzi 1-go i 15-go każdego miesiąca

Cena numeru 25 gr. Członkowie związku otrzymują pismo bezpłatnie.

Rękopisów redakcja nie zwraca

Anonimów nie uwzględnia się.

Ceny ogłoszeń wedle umowy.

REDAKCJA i ADMINISTRACJA:

Warszawa, Chmielna 9 m. 9

Telefon Nr. 195-28.

Konto czekowe P.K.O. Nr. 3585.

Własne sprawy we własne bierzmy ręce!

IX. WALNY ZJAZD DELEGATÓW

WARSZAWA 29—31 LIPCA 1928 r.

Wrażenia ogólne.

Pierwszy raz od czasu zorganizowania Z. Z. M. zespół delegatów, reprezentujący na IX Walnym Zjeździe 9000 członków, obdarzył tak niezmiernym zaufaniem Prezydjum Związku, że w całym składzie powołał je do prowadzenia Zjazdu.

Po złożeniu sprawozdania i udzieleniu absolutorjum a także po powtórnym wyborze prezydjum w tym samym składzie, w jakim urzędowało w roku ubiegłym, długo niemilknące oklaski i prawdziwa radość na twarzach wyborców, wskazywały, że ubiegły okres nie był zmarnowany, że dużośmy poszli naprzód i spoistość organizacji wzrosła.

Jednak pewne jednostki z zawiścią w duszy spoglądały na laury, jakie zbierali stojący na czele organizacji ludzie i widząc, że aspiracje ich do uzyskania mandatu w Prezydjum zostały pogrzebane, że cel, z jakim w ukryciu przyjechali na Zjazd, nie da się zrealizować, starali się już po fakcie dokonanym t. j. po wyborach stawiać bezpodstawne zarzuty, ażeby tym sposobem wyłuskać choć jednego członka prezydjum i zająć jego miejsce.

Ze smutkiem stwierdzić należy, jaki zawód spotkał tych kolegów, którzy posłali takich delegatów na Zjazd, postulaty uchwalone na zgromadzeniach musiały pójść na bok a wszakże od uchwalenia tychże postulatów zależała poprawa naszych warunków płacy i pracy, lecz niezaspokojenie osobistych ambicyj powoduje to, że nad nakazem swoich kolegów przechodzi się z całym spokojem do porządku, ażeby w przyszłości, za niezrealizowanie postulatów zwalić winę na karb tych, którzy zostali wybrani. Jasnem staje się dla każdego, że w tych wystąpieniach poszczególnych delegatów odgrywają pierwszorzędną rolę także różnice dzielnicowe, które jak widmo jakieś wznoszą się przez lat tyle nad wszystkiemi organizacjami, różnice te niezawodnie zatrą się w niedługim czasie, jednak nie zdają sobie sprawy z tego ci, którzy te różnice podtrzymują, jak wielką szkodę robią organizacji, która zamiast postępować naprzód — cofa się wstecz.

Zjazd, widząc zupełną bezpodstawność czynionych zarzutów usunął z sali obrad tych delegatów, którzy wnieśli zamęt w tak przyzwoicie i uroczyście prowadzone obrady, lecz czasu zmarnowanego bezpowrotnie nikt już nie przywróci.

Przygotowania do Zjazdu.

Przygotowaniem do Zjazdu zajął się prezes okr. Warszawskiego kol. Lisiewicz, za którego staraniem zostało wstawionych 6 wagonów na dworcu Głównym w samym środku miasta na noclegi dla delegatów.

Porządek dzienny IX Walnego Zjazdu oraz regulamin obrad był opracowany, a także wszystkie nadesłane wnioski prezydjum posegregowało dla poszczególnych komisyj celem uproszczenia ich obrad, delegatom na tydzień przed Zjazdem zostało rozesłane szczegółowe sprawozdanie z działalności Związku za okres od 1 sierpnia 1927 r. do 31 lipca 1928 r. W sprawozdaniu tem, poza sprawozdaniem z ogólnego tła politycznego i gospodarczego naszego Państwa, podkreślony został dział organizacyjny, jako jeden z najważniejszych, do sprawozdania załączone zostały aneksy proponowanych poprawek do Statutu i Kasy Odpraw Emerytalnych.

I dzień obrad.

W sali kino - teatru „Palace", Chmielna 9, dom własny o g. 11 rano, Przewodniczący Związku kol. **Borkowski** otwiera IX Walny Zjazd Delegatów, podając do wiadomości, iż jest na sali 144 delegatów, zatem wszelkie uchwały Zjazdu są prawomocne. Następnie wita delegatów i gości w osobach:

1) p. Podworskiego w zastępstwie p. Min. Kolei.

2) p. Czarkowskiego, Dyr. W-łu Mech. Dyr. Warsz.

3) p. Raabego, Przewodniczącego C. K. P.

4) p. Wernikowskiego, Przedstawiciela Z. Z. K.

8) p. Fellera z ramienia C. K. Z. K.

Pierwszemu udziela głosu p. Podworskiemu, który wita Zjazd imieniem p. Ministra i życzy jaknajpomyślniejszych obrad dla dobra polskiego kolejnictwa i dla rozwoju Związku.

Następnie zabiera głos p. Feller, przedstawiciel Centr. Kom. Klasowej. Wita zjazd imieniem C. K. K. i w jej imieniu życzy pomyślnych obrad. Zaznacza, że Centralna Komisja nie ma zamiaru mieszać się do spraw wewnętrznych, jednak wszelkie sprawy, które będą miały doniosłość dla całej klasy pracującej, będą brane zawsze pod uwagę i C. Komisja będzie je w całej rozciągłości popierać.

podkreśla doniosłość w łączności wszystkich Związków, wyraża przekonanie, że przyjdzie chwila, gdy inaczej zapatrywać się będziemy na sposób naszych dążeń i poczynań, ogrom wypadków wydrąży wspólne koryto dla ukształtowania nowego bytu. Kończąc, jeszcze raz składa życzenia jaknajpomyślniejszych obrad.

Zabiera głos p. dr. Raabe, przewodniczący Centr. Kom. Prac. Państw. Witając zjazd, życzy pomyślnych obrad imieniem wszystkich zorganizowanych Pracown. Państw. ilustruje ostatni rok pracy, zaznaczając, że dotychczasowe obietnice Rządu są niespełnione. W postulatach Prac. P. i ich rodzin chodzi o utrwalenie bytu i zdobycia należytego stanowiska społecznego. Jednak zawsze jest jedna nadzieja, jedna wiara — **wspólna idea ruchu zawodowego**, gdyż skupienie się i współdziałanie organizacyj zawiera największą siłę moralną i materjalną. Wyraża nadzieję, iż wysiłkiem wspólnym i solidarnością klasy pracującej dokonamy tego, że Państwo będzie się rozwijało w duchu demokratycznym, żądania klasy pracującej będą spełnione — do tych wyników dojdziemy wspólną pracą. Kończąc, życzy zjazdowi pomyślnych obrad dla rozwoju demokratycznej Republiki Polskiej.

Przemawia p. Wernikowski, przedstawiciel Zw. Kolejarzy. Wita zjazd imieniem ogółu zrzeszonych w Z.Z.K. potwierdzając całkowicie przemówienie d-ra Raabego, że praca dotychczasowa nie dała dodatnich rezultatów. Zwraca uwagę na brak zwartości wśród pracowników państwowych, uważa, że Zjazd dzisiejszy ma być przyczynkiem do zjednoczenia wszystkich pracowników kolejowych, którzy będą wspólnie pracować nad poprawą bytu i zdobycia sobie należnych praw obywatelskich.

Przedstawiciel więzienników nie przemawiał.

Prezes Związku kol. Borkowski odczytuje depesze, otrzymane z okazji IX Walnego Zjazdu.

1) Od Polskiej Partji Socjalistycznej.

Do
Szanownego Prezydjum
IX-go Walnego Zjazdu
Delegatów Związku
Zawodowego Maszynistów Kolejowych
w Warszawie.

Centralny Komitet Wykonawczy Polskiej Partji Socjalistycznej ma zaszczyt niniejszym przesłać Zjazdowi Walnemu serdeczne życzenia pomyślnych dla dalszego rozwoju i potęgi Związku — obrad.

Prezydjum C.K.W. P.P.S.
wz. Przewodniczącego:
(—) **Niedziałkowski.**

Sekretarz Generalny:

2) Od redaktora „Techniki Parowozowej" inż. Kruszewskiego:

IX-mu Walnemu Zjazdowi Delegatów Związku Zawodowego Maszynistów Kolejowych serdeczne życzenia jaknajlepszych wyników pracy nietylko w postaci uchwał, lecz i pomyślnego wprowadzenia ich w życie.

Składam zarazem wyrazy uznania za ujęcie we własne ręce pogłębienia i uzupełnienia swej wiedzy.

Każda cząsteczka składki członkowskiej przeznaczona na podniesienie poziomu samowiedzy fachowej i ogólnej zwiększa poważnie wartość fachową członków, a jednocześnie podnosi i poziom techniczny kolejnictwa.

Iść więc należy szybkim krokiem po dobrze obranej drodze, by nadążyć za postępem technicznym!

Stanisław Kruszewski
Inżynier.

Z pod Nowego Targu.

3) Odczytano depeszę od p. Prezesa Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie.

Przystąpiono do punktu 2-go porządku dnia, t. j. przyjęcia porządku dziennego i regulaminu obrad.

Porządek dzienny przyjęto przy 3-ch głosach przeciw.

Regulamin obrad przyjęto jednogłośnie.

Przystąpiono do punktu 3-go, t. j. wyborów prezydjum Zjazdu.

Większością głosów wybrani zostali do Prezydjum Zjazdu:

Przewodniczącym — kol. Borkowski przy entuzjastycznych oklaskach.

I V. Przewodniczącym — kol. Spyt,

II V. Przewodniczącym — kol. Komorowski,

Sekretarzami — kol.: Siadak i Stasinowski.

W imieniu Prezydjum kol. Borkowski serdecznie dziękuje za tak wielkie zaufanie ogółu delegatów, powołujące w całym składzie Prezydjum Związku do kierowania obradami IX Walnego Zjazdu.

Przystąpiono do p. 4-go, t. j. wyboru Komisyj.

Do Komisji mandatowej kol. kol.:

Okr. Warszawski — Gruszczyński,
„ Radomski — Kołodziejczyk,
„ Wileński — Babinowski,
„ Poznański — Szeller,
„ Katowicki — Woźnica,
„ Gdański — Winnicki,
„ Krakowski — Kotza,
„ Lwowski — Schindler,
„ Stanisławows. — Maszewski,
Sekcja Dyspozytorów — Żeber.

Do Komisji Organizacyjno - statutowej wybrani zostali kol. kol.:

Okr. Warszawski — Łubiński,
„ Radomski — Michniewski,
„ Wileński — Bisiakirski,
, Poznański — Stasinowski,
„ Katowicki — Wawrzynek,
„ Gdański — Szczepaniak,
„ Krakowski — Drożyński,
„ Lwowski — Späth,
„ Stanisławowski — Czartoryjski.
Sekcja Dyspozytorów — Iwański.

Do Komisji K. O. E. wybrani zostali koledzy:

Okr. Warszawski — Pilecki,
„ Radomski — Olszak,
„ Wileński — Drążek,
„ Poznański — Nowak,
„ Katowicki — Sosna,
„ Gdański — Jakubowski,
„ Krakowski — Szajna,
„ Lwowski — Lorentowicz,
„ Stanisławowski — Pindus,
Sekcja Dyspozytorów — Lisowski.

Do Komisji postulatowej wybrani zostali koledzy:

Okr. Warszawski — Prawdzik,
„ Radomski — Wojciechowski,
„ Wileński — Jaworski,
„ Poznański — Janasek,
„ Katowicki — Maas,
„ Gdański — Wajc,
„ Krakowski — Mąsior,
„ Lwowski — Poznański,
„ Stanisław. — Korzeniowski.
Sekcja Dyspozytorów — Cygankiewicz.

Do Komisji finansowej zostali wybrani koledzy:

Okr. Warszawski — Zientala,
„ Radomski — Wojnarski,
„ Wileński — Bzowski,
„ Poznański — Ryba,
„ Katowicki — Wyrwas,
„ Gdański — Kwiatkowski,
„ Krakowski — Kleehr,
„ Lwowski — Oleksiuk,
„ Stanisław. — Serafiński.
Sekcja Dyspozytorów — Perek.

Do Komisji - Matki wybrani zostali koledzy:

Okr. Warszawski — Jaworski,
„ Radomski — Adamczyk,
„ Wileński — Schabowski,
„ Poznański — Doliński,
„ Katowicki — Bartuś,
„ Gdański — Szumilewicz,
„ Krakowski — Koneczny,
„ Lwowski — Świtalski,
„ Stanisław. Czemerys.
Sekcja Dyspozytorów — Gunderman.

Przewodniczący kol. Borkowski podaje do wiadomości, że o godz. 17 rozpoczynają prace Komisje, pozostali delegaci zbiorą się na g. 15 w Zachęcie Sztuk Pięknych, celem zwiedzenia wystawy obrazów i Warszawy, do czego przygotowany był przewodnik.

O godz. 12.10 przewodniczący zamyka obrady do dnia następnego g. 9 rano w sali Konserwatorjum, Okólnik Nr. 1.

II dzień zjazdu.

W sali Konserwatorjum, Okólnik 1, o godz. 9.15 Przewodniczący kol. Borkowski otwiera obrady.

Obecni wszyscy delegaci.

Udziela głosu do punktu 1-go przewodniczącemu Komisji mandatowej, kol. Żebrowi. Kol. Żeber stwierdza, że na Zjazd przybyło 142 delegatów, dochodzą członkowie Zarządu Głównego i Głównej Komisji Rewizyjnej, razem 160. Nie przybyli delegaci z kół: Tarnopol, Nakło, Trzebinia. Z

koła Siedlce zamiast kol. Nowaka przyjechał kol. prezes koła Łaski. Z okr. Wileńskiego zamiast kol. Awgulewicza od dyspozytorów kol. Jaworski, z koła Ostrów,zamiast kol. Jasia kol. Dolata.

Przewodniczący 'stawia rezultat prac Komisji mandatowej pod głosowanie, delegaci sprawozdanie jednogłośnie przyjmują do wiadomości.

Zabiera głos kol. Kusnerz, żądając przyznania mandatu dla siebie i kol. Tyczki, wybranym przez VIII W. Z. jako Komisja opiniodawcza do K.O.E.

W tej sprawie zabierali głos kol.: Pilecki, Koneczny, Borkowski.

Zjazd przyjął wniosek kol. Konecznego, ażeby udzielić Komisji głosu przy rozpatrywaniu K. O. E.

Przystąpiono do punktu 2-go, t. j. Sprawozdania Głównej Komisji Rewizyjnej.

Przewodniczący udziela głosu kol. Wierzbickiemu, przewodniczącemu Komisji Rewizyjnej.

Kol. Wierzbicki stwierdza, że było w ubiegłej kadencji 5 posiedzeń Kom. Rewizyjnej, za każdym razem Komisja znalazła gotówkę związkową w porządku.

Kol. Wierzbicki odczytuje wszystkie protokóły Komisji za czas ubiegły, udzielając przy każdej pozycji szczegółowych wyjaśnień, następnie stwierdza, że bilans w 1927/8 r. jest zgodny z uchwałami VIII Walnego Zjazdu, który ten budżet zatwierdzał, odczytuje poszczególne pozycje budżetu preliminowane i rzeczywiste wydatki i stwierdza, że prezydjum z sum preliminowanych zaoszczędziło 30.000 zł., zaznacza, że w II półroczu nie została zapisaną sprzedaż Zimnej Wody we Lwowie,, stawia w imieniu Komisji Rewizyjnej wniosek o udzielenie Prezydjum absolutorjum.

Zabiera głos kol. Majlich, jako drugi czł. Kom. Rewizyjn. Stwierdza, że administracja związkowa prowadzona jest bardzo wzorowo, zwraca uwagę jednak na fakt, że tranzakcja sprzedaży Zimnej Wody nie jest przeprowadzona przez książki i że gotówka ze sprzedaży znajduje się we Lwowie.

Kol. Kozarzewski 3-ci czł. Kom. Rewiz. potwierdza przedmówców.

Co do sprzedaży placu w Zimnej Wodzie, udziela wyjaśnień prezes Związku.

Place w Zimnej Wodzie sprzedano ze względu na mającą się przeprowadzić budowę domu we Lwowie, przeto plac w Zimnej Wodzie okazał się zbyteczny, a wobec tego, że pieniądze ze sprzedaży Zimnej Wody miały być zużyte na kupno placu we Lwowie, okazało się rzeczą zbędną przewozić je do Warszawy ze względu na możliwość kradzieży, przekazać na konto było niemożliwe dlatego, że Lwów nie posiada oddziału P. K. O., przeto zostały złożone na książkę oszczędności i przyniosły ten sam procent, jak gdyby były w Warszawie. Obecnie zostały zużyte na kupno placu. Co do książkowego przeprowadzenia przyznaje, że prezydjum ponosi winę, jednak wobec nawału prac przedzjazdowych i bieżących nie zostało wciągnięte w księgi.

Zabiera głos kol. Kuczkowski, który treściwie wyjaśnia całą tranzakcję oraz stwierdza, że pieniądze od dnia sprzedaży znajdują się na książeczce i przyniosły 9 dol. am. procentu, tak, że kasa związkowa absolutnie na tem nie ucierpiała.

Przed przystąpieniem do dyskusji nad sprawozdaniem, przewodniczący zarządza 15 m. przerwę.

Po przerwie przewodniczący odczytuje depesze:

1) Od p. Prezesa Dyr. K. P. w Krakowie.

2) Od Koła miejscowego Toruń.

Przewodniczący otwiera dyskusję nad sprawozdaniem za ubiegłą kadencję. W dyskusji zabrali głos następujący koledzy:

Okrzesik (Przemyśl), Szumilewicz, Doliński, Kołodziejczyk, Olszak, Pilecki, Adamczyk, Perkowski, Serafiński, Koneczny, Majlich.

Wobec wypowiedzenia się dziesięciu mówców, a jest spora liczba zapisanych do głosu, przewodniczący zarządza wybór 2-ch generalnych mówców w myśl regulaminu.

Na generalnych mówców przeciw prezydjum wybrany został kol. Pilecki, za prezydjum — kol. Koneczny.

W przemówieniu swojem kol. Pilecki zarzuca byłemu prezesowi, kol. Majlichowi, że niepotrzebnie porusza sprawę bibljoteki, którą chciał sprzedać do związku, jako przestarzałą, robi zarzuty co do list starszeństwa, oględzin lekarskich, porusza sprawę swarów dzielnicowych, stwierdza, że K. O. E., do której założenia przyczynił się wiele kol. Borkowski, jest dla organizacji rzeczą bardzo dobrą, nie zgadza się z posunięciem całej organizacji przy ostatnich wyborach do Sejmu i Senatu, odczytuje przy tem pewne ustępy ze sprawozdania, po wyczerpaniu czasu z dalszej mowy rezygnuje.

Kol. Koneczny stwierdza na wstępie, że Związek postąpił bardzo słusznie w czasie wyborów. Stwierdza dalej, że o ile Zarząd Główny nie zdołał załatwić niektórych postulatów, to nie jest jego winą, lecz winą ogółu członków, którzy do tej pracy nie dopomagali, a tylko stale bróżdżą przeciwko zarządowi.

Zjazd udziela głosu ostatniemu mówcy, kol. Głombikowi z Dyr. Katowickiej, który wyraża podziękowanie dla prezydjum od całego Okręgu Katowickiego za pomyślne załatwienie spraw niefachowców i stwierdza, że cały Okręg będzie głosował za udzieleniem absolutorjum.

Przemawiają czł. Zarządu Głównego.

Kol Kuczkowski zwraca uwagę Zjazdu na to, czy należy udzielić absolutorjum czy nie, czy prezydjum wykonało swoje obowiązki, włożone na VIII Walnym Zjeździe.

Podkreśla, że mrówcza praca prezydjum rozpoczęła się zaraz po VIII W. Z. Załatwione zostały najważniejsze postulaty i w każdym wypadku tak prezydjum jak i Zarz. Główny wykazały jaknajlepszą wolę w zrealizowaniu potrzeb zorganizowanych w Z. Z. M., przeto w zupełności zasługują na udzielenie absolutorjum.

Kol. Szymonek stwierdza, że organizacja bardzo się wzmocniła, przybyło bardzo wielu członków i Związek pewnym krokiem dąży naprzód. Imieniem Okr. Krakowskiego wyraża uznanie.

Po 15 min. przerwie zabiera głos Prezes Związku, kol. Borkowski.

W odpowiedzi kol. Pileckiemu zaznacza, że wszystkie bez wyjątku Koła stwierdziły, że posunięcie Związku w czasie wyborów było słuszne i to posunięcie najwięcej dopomogło do skonsolidowania się sił związkowych.

Co do budżetu, stwierdza, że każdy jest maksymalny i dopiero dobra gospodarka pozwala z poszczególnych pozycyj zrobić pewne oszczędności. Ilustrując stan finansowy Związku, stwierdza, że żadna organizacja w Polsce nie daje tak wielkich świadczeń jak Z. Z. M., gdyż na zasadzie Sprawozdania Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, Z. Z. M. 78,2 prc. wraca z powrotem w formie świadczeń kolegom, a przecież potrzeby Związku z roku na rok wzrastają. W pierwszym rzędzie brak jest lokali związkowych, a zgromadzenia w lokalach publicznych przynoszą tylko szkodę organizacji, lecz z zaoszczędzonych 30.000 niewiele da się zrobić. Na dowód, że postulaty VIII Waln. Zjazdu były załatwiane, przedstawia delegatom 56 odpowiedzi z M. K. definitywnie załatwiających nasze życzenia. Co do przeszeregowań, stwierdza, że największą przeszkodą do uzyskania awansów jest wina samych kolegów, którzy obsługują parowozy na jedną drużynę, najlepszy obraz jest z Dyr. Warsz., gdzie miało być około 60 miejsc do I kl. m-sty, a po wprowadzeniu jazdy na jedną drużynę okazało się 24 m-stów zadużo, przeciwko takim wybrykom, jak jazda na jedną drużynę, związek musi walczyć; Prezes odpowiedział jeszcze kol. Kołodziejczykowi i Majlichowi, a w zakończeniu zaznaczył, że całe prezydjum jak i Zarząd Główny pracowali sumiennie dla dobra ogółu członków i w swoim sumieniu są zupełnie spokojni.

Kol. Siadak polemizuje z wywodami kol. Pileckiego, swierdza, że posunięcie w sprawie wyborów jest słuszne, należy je tylko dalej kontynuować. Stwierdza, że prawie cały dochód Związku idzie na świadczenia, jest o organizację spokojny, gdyż takowa stale się potęguje i liczba członków codziennie wzrasta, w sprawie zarzucanej mu osobiście oświadcza, iż jest to zemsta woźnego, który został z pracy zwolniony.

Kol. Sommerfeldt odczytuje wszystkie pozycje, co do których był in-

terpelowany, koledzy dziękują za dalsze odczytywanie. Kol. Spyt, W. Prezes, cieszy się, że obrady IX W. Z. są tak poważne, wyraża zadowolenie, że przez cały rok mógł dla dobra kolegów sumiennie pracować.

Ostatni przemawia kol. Komorowski, W. Prezes, który w swej pracy starał się zadość uczynić młodszej generacji Związku.

Przewodniczący stawia wniosek Kom. Rew. o udzielenie absolutorjum. Absolutorjum uchwalono jednogłośnie, a delegaci wznieśli okrzyk: „Niech żyje Prezydjum i Zarząd Główny Związku". Długo niemilknące oklaski.

Kol. Borkowski w imieniu Prez. i Zarz. Głównego dziękuje za tak serdeczne przyjęcie sprawozdania.

O godz. 15.40 przerwa obiadowa.

Godz. 17.20:

Przewodniczący prosi o sprawozdanie komisji Matki.

Okazało się, że z Komisji Matki ustąpił delegat Okr. Warszwskiego, kol. Jaworski.

W dyskusji nad tem przemawiali koledzy: Lisowski, Majlich, Pilecki, Koneczny, Hernet. Przewodniczący Zjazdu, nie mogąc przywołać delegatów do porządku, zrzeka się prowadzenia obrad, po przemówieniu kol. Szymonka, który stwierdza, że nie miał zamiaru obrażać Prezydjum Zjazdu, przewodniczący udziela głosu kol. Lisiewiczowi, który proponuje na miejsce kol. Jaworskiego kol. Rokickiego, Komisja przystępuje do dalszych obrad. W czasie obrad Komisji przystąpiono do opracowania wolnych wniosków. Przyznano kol. Kubisowi z Warsz.-Gdańsk. 140 zł. na sztuczną nogę.

Kol. Godlewski stawia wniosek o kupno lokalu dla Łodzi - Kaliskiej, sprawę przekazano Prezydjum.

Kol. Doliński stawia wniosek, ażeby udzielić kol. Majlichowi urlopu dwumiesięcznego, Prezydjum wniosek powyższy popiera, w tej sprawie przemawiają 2 generalni mówcy: za kol. Żeber, przeciw — kol. Gruszczyński. Po wypowiedzeniu mówców przewodniczący stawia wniosek pod głosowanie. Wniosek udzielenia urlopu większością został odrzucony.

Zabiera głos kol. Koneczny, przewodniczący Komisji Matki, który oświadcza, żeby wybrać inny skład Komisji, gdyż obecni członkowie nie mogą dojść do porozumienia; przeważnie opór jest z Okręgu Warszawskiego.

W dyskusji zabiera głos kol. Hernet, podając wniosek, ażeby głosować bez Komisji Matki.

Kol. Zientala zaznacza, że aby przyjąć wniosek kol. Herneta, trzebaby przedtem zmienić statut Związku.

Przegłosowano rozdać karty i głosować bez Komisji, wtedy Okr. Warszawski zaproponował trzeciego kolegę do Komisji, t. j. A. Dąbrowskiego. Komisja znowu udaje się na naradę, rozdano karty głosowania.

Przerwa trwa od g. 19.40 do 20.15.

Głos ma kol. Koneczny i proponuje w imieniu Komisji, ażeby do Prezydjum wybrano ten sam skład i tą samą Komisję Rewizyjną, delegaci wypisują karty głosowania.

O godz. 22.10 Przewodniczacy Komisji, kol. Koneczny odczytuje protokół Komisji Matki i tak po przeprowadzeniu skrutynjum wybrani zostali:

Prezesem Związku — kol. Borkowski Piotr, 156 gł.,

I Wiceprezesem Związku — kol. Komorowski Jan, 115 gł.,

II Wiceprezesem Związku — kol. Spyt Stanisław, 151 gł.,

Sekretarzem — kol. Siadak Wacław, 131 gł.,

Skarbnikiem — kol. Sommerfeld Henryk, 157 gł.,

Komisja Rewizyjna:

Wierzbicki Władysław	145 gł.
Gajda Paweł	67 „
Koneczny	57 „
Zastępcy:	
Szymonek Edmund	55 „
Jabłonowski Antoni	52 „
Kusnerz	47 „

Po odczytniu wyniku wyborów trwały bardzo długo niemilknące oklaski.

Prezes Związku wyraża uznanie dla pracy Dra Żuniaka.

Dr. Żuniak dziękuje za zaufanie i wyraża, że w dalszej pracy można będzie osiągnąć zgodę dla dobra organizacji.

Kol. Stasinowski imieniem Okr. Poznańskiego dziękuje serdecznie za pracę kulturalną przy wydawaniu „Techniki Parowozowej" inż. P. Kruszewskiemu i wszystkim kolegom, którzy współpracują w naszem własnem wydawnictwie.

O g. 22.40 przewodniczący zamyka 2 dzień obrad.

III dzień obrad.

Do godziny 12.45 pracują Komisje.

Przed rozpoczęciem obrad kol. Korzeniowski i Czemerys, obaj ze Stanisławowa, zarzucają sekretarzowi Związku, że przy kupnie domu za czasów kol. Majlicha kol. Siadak jakoby część znajdujących się drobiazgów miał zabrać, stwierdzają, że mają na to dowody. Wobec powyższego oświadczenia Prezes Związku zwołał posiedzenie Prezydjum w całym składzie i na tem posiedzeniu postanowiono sprawę przekazać do załatwienia Walnemu Zjazdowi, jednak na posiedzenie zostali wezwani kol. Korzeniowski i Czemerys do złożenia dowodów, czego odmówili, proponując ze swej strony kol. Siadakowi zrzeczenie się mandatu, to sprawa zostanie przez nich zlikwidowaną. Wobec takiego postawienia sprawy przewodniczący postawił to jako punkt pierwszy obrad dnia 3-go i zreferował sprawę przed plenum Zjazdu i otworzył nad tym punktem dyskusję.

W dyskusji zabierali głos kol. Ptak, Gustowski, Doliński, Pilecki, Koneczny, Adamczyk, Szymonek, Gruszczyński, wszyscy domagając się udzielenia głosu kol. Korzeniowskiemu i Czemerysowi, celem złożenia przed Walnym Zjazdem dowodów.

Zabiera głos kol. Korzeniowski, podkreśla, że z kol. Czemerysem stawiają kol. Siadaka w stan oskarżenia, ponieważ posiadają na to niezbite dowody, że trudnoby było im współpracować z tym kolegą.

Po tem przemówieniu część delegatów stojąca po stronie kol. Siadaka, zamierza opuścić salę obrad, zarządzono przerwę.

Po przerwie znów zabiera głos kol. Korzeniowski, który zaznacza, że sprawa była wałkowaną kilkakrotnie i w rezultacie definitywnie została załatwioną na zgromadzeniu w Stanisławowie, gdzie koledzy rozsiewający te wieści, zostali przez miejscowych kolegów ukarani niewypłaceniem im djet za bezpodstawne oskarżenie, jednak sprawę wznawia, gdyż kol. Czemerys w dniu wczorajszym uzyskał dowody.

Przewodniczący zaznacza, że kol. Korzeniowski właściwie nic nie dał nowego i udziela głosu kol. Czemerysowi.

Kol. Czemerys operuje w ten sam sposób co i kol. Korzeniowski, powiadając, że dowody złoży w odpowiednim czasie. Kol. Żeber zaznacza, że o ile Korzeniowski i Czemerys nie złożą dowodów, należy ich natychmiast zaskarżyć za oszczerstwo do sądu.

Wpływa wniosek o zamknięcie dyskusji.

Przewodniczący posłał do Centrali, ażeby przyniesiono spis rzeczy, znajdujących się w Związku.

Zjazd wzywa poraz trzeci kol. Czemerysa do złożenia przed Walnym Zjazdem dowodów.

Głos zabiera kol. Czemerys, który powiada ,że chce tę sprawę zakończyć i załatwić, na zwrócenie się delegatów, żeby dał dowody, kol, Czemerys odmawia.

Kol. Lisiewicz stawia wniosek, że o ile kol. Korzeniowski i kol. Czemerys nie złożą natychmiast dowodów, gdyż już za długo zabierają tak drogi czas Zjazdowi, ażeby ich wykluczyć ze Związku.

Przewodniczący poddaje wniosek kol. Lisiewicza pod głosowanie.

Za wnioskiem 72 głosy, przeciw— 17 głosów.

Kol. Korzeniowski i Czemerys większością zostali ze Związku wykluczeni i opuszczają salę obrad.

o godz. 14.40 przerwa obiadowa.

O godz. 17.10 otwarcie popołudniowych obrad.

Przewodniczący Zjazdu oznajmia, że Zjazd przedłużonym być nie może, przeto ze strony Prezydjum proponuje, ażeby poprawki do statutu a także nowelizację K. O. E. przekazać następnemu Walnemu Zjazdowi, wnioski postulatowe i finansowe przekazać do załatwienia Prezydjum.

W dyskusji zabierali głos kol. Jaworski i Mąsior.

Zdecydowano sprawę w myśl wniosku Prezydjum z tem zastrzeżeżeniem, ażeby wnioski postulatowe zostały rozesłane do wiadomości Kół.

Zdaje sprawozdanie przewodniczący Kom. finansowej, kol. Ryba. Przedstawia projekt budżetu na rok 1928/9 i prosi Zjazd o przyjęcie budżetu w całości.

W dyskusji nad budżetem zabierają głos następujący koledzy: Okrzesik i Prawdzik, w rezultacie Zjazd budżet proponowany przez Komisję przyjmuje.

Następnie kol. Ryba referuje, jakie wnioski ze względu na brak funduszów nie zostały przez Komisję przyjęte:

1) Podwyżka świadczeń dla Kół;

2) Podwyżka zapomóg chorobowych;

3) Założenie Banku bez odpowiednich wpłat ze strony członków;

4) Rozpisanie akcyj;

5) Opłacanie delegatów na Walny Zjazd chociąż w najmniej licznych Kołach;

6) Udzielanie pożyczek;

7) Udzielanie zapomóg chorobowych za czas suspendacji;

8) Spłacanie emerytów z kasy pośmiertnej.

Zjazd do 8 punktu udziela głosu emerytowi z Krakowa, kol. Krwawiczowi. Kol. Krwawicz motywuje swój wniosek tem, że emerytów ma się dopiero wypłacać po śmierci, kiedy teraz koledzy otrzymują za życia po 1000 zł.

Kol. Borkowski wyjaśnia, że do 1 października 1926 r. kol. wpłacali na kasą pośmiertną tylko 86 groszy, kasa ta w niedługim czasie musiałaby upaść i dlatego kasa odpraw emerytalnych, do której specjalnie się wpłaca 3 zł., musiała w r. 1927 już ze swoich funduszów opłacić wszystkich zmarłych, wypłacając 49.000 zł., pozatem, gdyby każdorazową uchwałą Zjazdu podnoszono wkładki, a tem samem zwiększano odprawy, to nie mogłoby to obowiązywać wstecz t. j. od chwili założenia Związku lecz od tej daty, od jakiej zostały zwiększone wkładki. Z funduszów posiadanych przez Związek na wpłatę po 650 zł. pokrycia niema i dopiero fundusz ten za lat kilka będzie mógł wystarczyć na to pokrycie.

Wniosek o spłacenie emerytów, jak też i wnioski od 1 do 7 zostały przez Zjazd odrzucone.

Opłaty zapomóg chorobowych dla stałodziennych przekazano do załatwienia Prezydjum.

Głos zabiera kol. Kuczkowski, który zwraca uwagę, iż stało się bezprawie co do kol. Korzeniowskiego i Czemerysa, którzy żądali spisu inwentarza i wtedy mieli przedłożyć dowody na kol. Sładaka. Jeżeli tego nie zrobią, to należy ich dopiero ze Związku wykluczyć za oszczerstwo i podaje wnioski:

1) Cofnąć uchwałę o wykluczenie;

2) Udzielić kol. Czemerysowi spisu inwentarza.

Przewodniczący otwiera nad powyższym wnioskiem dyskusję. Przemawiają kol.: Majlich, Hernet, Prawdzik, Perkowski, Szumilewicz, Gustowski oraz Kozaczkowski.

Po dyskusji przewodniczący oznajmia, że szczegółowy spis znajduje się w Prezydjum Zjazdu i może być odczytany kol. Czemerysowi i Korzeniowskiemu, gdyż od tego uzależnili przedłożenie dowodów, i prosi Zjazd, ażeby podobny wniosek uchwalił.

Zjazd wniosek jednogłośnie uchwalił.

Kol. Korzeniowski i Czemerys na sali się nie zjawiają. Okręg Lwowski i Stanisławowski opuszcza salę, pozostają jednak niektórzy koledzy z tych okręgów nadal.

Wtedy Zjazd postanawia uchwałę o wykluczenie podtrzymać.

Po przerwie Przewodniczący stawia wniosek, ażeby zwoływanie Walnych Zjazdów odbywało się w marcu, gdyż ze względu na udzielanie urlopów wypoczynkowych w letnich miesiącach zwoływanie Zjazdów w lipcu jest utrudnione, również są trudności organizacyjne, gdyż bilans robi się na Nowy Rok, a II trzeba robić na Zjazd, tak, że najlepszą porą do zwoływania Zjazdów byłby marzec, co też Zarząd Główny na swojem ostatnim posiedzeniu uchwalił.

W dyskusji zabierali głos kol.: Mąsior, Dziemieszkiewicz, Kołodziejczyk, w głosowaniu uchwalono, ażeby Zjazd odbył się za rok.

Zjazd postanowił przyjąć z powrotem wykluczonego ze Związku kol. Hanusza Okr. Katowickiego.

Kol. Kusnerz pokazuje dokładne obliczenia z K. O. E. wskazuje pomyłki co do zestawienia, porusza sprawę procentów, co do których otrzymał materjał na Walnym Zjeździe.

Kol. Sommerfeldt udzielił obszernych wyjaśnień.

Zjazd przyjął sprawozdanie do wiadomości.

Przewodniczący kol. Borkowski stwierdza z przykrością, że tyle czasu zostało zmarnowane zupełnie bezprodukcyjnie na czem Związek bardzo ucierpiał, zapewnia zebranych, że pracować będzie nadal z całym poświęceniem i o majątek Związku delegaci mogą być zupełnie spokojni. Wznosi okrzyk: „Niech żyje zawodowy Związek Maszynistów!“.

Delegaci stojąc trzykrotnie okrzyk powtarzają.

O godz. 21 IX Walny Zjazd został zamknięty.

Postulaty uchwalone przez IX Walny Zjazd

przekazane do załatwienia Prezydjum.

1. Godzinowo-kilometrowe.

a) podwyższenie godz.-klm. według wzrostu drożyzny.

b) zmiana wagonowo-strefowego na godz.-klm. na kolejkach podjazdowych.

c) przy obliczaniu pracy na przetokach doliczać do godzinowego i kilometry.

d) doliczyć 15% dodatku dla kol. wąskotorowych na Górnym Śląsku.

2. Umundurowanie.

3. Pragmatyka służbowa.

4. Ustawa uposażeniowa.

a) wydanie nowej ustawy uposażeniowej do jesieni b. r.

b) uruchomienie mnożnej.

5. Ustawa emerytalna.

a) wydanie ustawy emerytalnej z zaliczeniem 1½ roku za rok służby.

b) unormowanie przejścia w stan spoczynku drużyn parowozowych po pełnej wysłudze.

c) aby drużyny parowozowe, mające pełną wysługę lat, lecz nie mające 60 lat odchodziły w stan spoczynku.

6. Przestrzeganie 8-io godzinnego dnia pracy.

a) w razie przekroczenia takowego przez niektórych członków wykluczyć takowych ze związku.

b) wprowadzenie jazdy po dwie drużyny na jeden parowóz.

7. Ustalenie normy węglowej.

a) ustalenie normy węglowej na 2 okresy letni i zimowy i podwyższenie normy we wszystkich Dyrekcjach.

b) umorzenie przepałów.

8. Ustalenie normy smarów.

a) podać ponownemu zbadaniu normy smarów.

b) umorzenie przesmarów.

9. Etaty-awanse.

a) sprawa awansowania do wyższych grup w stosunku do zwiększonego ruchu.

b) aby maszyniści i pomocnicy nie pełniący służby na parowozie, zajęci na innych stanowiskach byli skreśleni z etatów, należących do drużyn parowozowych.

c) rozszerzenie etatów na masz. I kl. na poc. towarowe.

d) przywrócenie awansów zdegradowanym w czasie redukcji i na mocy wyroku Komisji Dyscypl.

e) przesuwanie w szczeblach co 2 lata i przechodzenie do wyższej grupy po przejściu tej kategorji.

f. przemianowanie kontraktowych na etatowych.

10. Pomoc lekarska.

a) wprowadzenie w całej Polsce Kas Chorych.

b) wolny wybór lekarza.

c) opłacanie przez Skarb Państwa całkowitych kosztów leczenia w lecznicach i sanatorjach.

11. Sprawa badań lekarskich.

a) aby się odbywały co 3 lata.

12. Sprawa ślusarzy-kandydatów.

a) całkowite wynagrodzenie dla ślus.-kand. w czasie choroby do 2-ch miesięcy.

b) aby ślus.-kand. płacono za cały miesiąc, a nie potrącano za niedziele i święta.

c) aby ślus.-kand., którzy mają być maszynistami brano z odpowiednim wykształceniem.

d) aby ślus.-kand., którzy pracowali przed wstąpieniem do wojska zaliczyć do stało-dziennych jak byli zaliczeni przed wojskiem.

13. Sprawa nie-fachowców.

a) niedopuszczanie nie-fachowców do egzaminów.

14. Ograniczenie czasu dla zdegradowanych.

a) aby po roku wracali do dawnego stopnia płacy.

15. Skasowanie egzaminów poza pomocnikowskim i na maszynistę.

16. Wprowadzenie jednolitej sygnalizacji oraz przepisów ruchu w całej Polsce.

17. Wybudowanie tarcz obrotowych lub trójkątów na stacjach krańcowych.

18. Aby byli dawani palacze na pociągi towarowe ponad 100 klm. i osobowe ponad 200 klm.

19. Przywrócenie zwrotniczych na torach trakcyjnych w Dyrekcji Wileńskiej.

20. Zniesienie marszrut a wprowadzenie książek służbowych.

21. Pouczania winny trwać nie dłużej jak 3 miesiące każdego roku w porze zimowej bez egzaminów.

22. Ustawienie tarcz ostrzegawczych tam gdzie nie zostały zaprowadzone.

23. Czyszczenie poszczególnych części parowozu przez pucerów, a nie przez pom. masz.

24. Stan sanitarny sal noclegowych.

a) utrzymywanie czystości, porządku, wybudowanie szatni.

25. Zniesienie odszkodowań za uszkodzenie parowozu.

26. Aby kary administracyjne były umorzone i aby przy dochodzeniach był obecny przedstawiciel Koła.

27. Aby drużyny parowozowe na kolejach wąskotorowych były na tych samych prawach co na kolejach normalnych.

28. Sprawa nieścigania maszynistów za przejechanie sygnału.

29. Sprawa zapobieżenia aresztowaniom przy wypadkach.

30. Zniesienie kwalifikacji.

31. Sprawa podwyższenia dodatku mieszkaniowego.

32. Zabezpieczenie z funduszów bezrobocia zredukowanych lub zwolnionych z kolei.

33. Sprawa biletów wolnej jazdy dla rodziny.

5 kart rocznie dla poszczególnego członka rodziny.

34. Przydział mieszkań służbowych.

Mieszkania powinny być zatrzymane dla drużyn parowozowych, te z których drużyny korzystają, a także przydzielenie większej ilości mieszkań.

35. Sprawa dodatku górskiego.

a) przyznanie dodatku do godz.-klm. dla przestrzeni górzystych.

36. Sprawa dodatku dla miejscowości kąpielowych.

37. Podwyższenie premji przetokowej.

38. Utworzenie Komisyj Dyscyplinarnych.

z udziałem przedstawicieli maszynistów.

39. Zniesienie opłat stemplowych.

Wyjaśnienie w sprawie amnestji.

Z powodu licznych, napływających do Prezydjum zapytań w sprawie ogłoszonej niedawno amnestji wyjaśniamy co następuje:

Ogłoszona w Dzienniku Ustaw Nr. 70 ustawa z dnia 22 czerwca 1928 roku o amnestji z powodu dziesięciolecia odzyskania niepodległości przez Państwo Polskie **nie dotyczy kar dyscyplinarnych za przewinienia służbowe z wyjątkiem kary nagany.** Wobec tego wszelkie związane z tą amnestją nadzieje kol. zdegradowanych, zwolnionych z pracy i t. p. są **bezpodstawne.**

Amnestja dotyczy natomiast szeregu przestępstw ściganych w drodze sądowo karnej oraz wykroczeń porządkowych i administracyjnych, z których jedne puszcza w niepamięć i przebacza, za inne zaś łagodzi karę w rozmaitym stopniu.

Całkowicie darowane są kary za przestępstwa polityczne popełnione w czasie wojen ukraińskiej i bolszewickiej, istnieją jednak tutaj liczne wyjątki. Zupełnie darowane są również wykroczenia administracyjne i porządkowe kary nie przekraczające 3 miesięcy więzienia i przestępstwa, za które ustawy conajwyżej taką karę przewidują. Przestępstwa polityczne karane nie powyżej 1 roku, przestępstwa prasowe, przestępstwa polegające na zniewagach władz urzędów względnie urzędników, nielegalna uprawa tytoniu i niektóre inne przestępstwa skarbowe.

Amnestja łagodzi następnie kary za inne przestępstwa w rozmaitym wymiarze.

Z powodu licznych wyjątków i dość skomplikowanej konstrukcji ustawy należy, w razie potrzeby, zasięgnąć opinji referatu prawniczego Centrali.

Dodać wypada, iż wyłączenie kar dyscyplinarnych zawdzięczać należy stanowisku rządu oraz większości sejmowej z „Jedynką" na czele, która to większość głosowała przeciw wnioskom klubu P. P. S., domagającym się darowania kar dyscyplinarnych.

O sprawie zdegradowanych pisać będziemy obszernie w jednym z najbliższych numerów „Maszynisty".

SPRAWY SŁUŻBOWE

UDZIAŁ DYSPOZYTORÓW W PREMJI WĘGLOWEJ.

Dnia 17 lipca b. r. Prezes Związku kol. **Borkowski** i Prezes Sekcji Dyspozytorów kol. **Lisowski** interwenjowali w M. K. w sprawie udziału dyspozytorów w premji węglowej.

Powodem interwencji był niewłaściwy sposób stosowania obowiązujących przepisów o premjowaniu oszczędności na opale, które to przepisy zawierają w obecnej swojej redakcji postanowienia nie dość jasne, zezwalające na dowolną, a krzywdzącą dyspozytorów ich interpretację.

W szczególności przepis dotyczący podziału premji pomiędzy administrację parowozowni postanowia, iż premję dzieli się według **indywidualnych zasług** w ten sposób iż otrzymują:

Naczelnik parowozowni	do 20 udziałów.
Pomocnicy naczel. parow.	do 15 „
Maszyniści instruktorzy	do 12 „
Dyspozytorzy	do 12 „
Monterzy wzgl. werkmistrze przy napr. bieżącej	do 10 „
Przemywacze kotłów	do 8 „
Starsi palacze parowozow.	do 7 „
Palacze parowozowni	do 5 „

Normy powyższe podane zostały jako maksymalne przyczem Dyrekcji przysługuje prawo zmniejszenia tych norm, jednakże tylko w takich wypadkach **jeśli pewien pracownik nie wykaże należytej dbałości o oszczędność.**

Omawiane przepisy obowiązują już od lat kilku i stosowane były początkowo lojalnie, tak że nie budziły poważniejszych zastrzeżeń. Ostatnio jednak poszczególne Dyrekcje korzystając z dowolności, uzasadnionej umieszczeniem wyrażenia „do", uznały za zbyteczne przyznawać dyspozytorom po 12 udziałów, lecz zmniejszały według własnego uznania normę, tak jak im się podobało. W ten sposób pp. naczelnicy i t. d. dostawali nietylko swoje 20 udziałów, lecz zapewne i więcej, skoro dyspozytorom wyznaczano zamiast 12 — 8, 6, a ostatnio nawet 1 i 2 udziały. Efekt finansowy był dla dyspozytorów oczywiście fatalny, skoro premja ich spadła z przeciętnych 80 aż do 8 i 6 złotych w stosunku miesięcznym.

Na skutek naszej interwencji M. K. postanowiło usunąć owo fatalne „do" z treści przepisów tak, iż należy się w najbliższej przyszłości spodziewać przyznania dyspozytorom po 12 udziałów w premji z wykluczeniem wszelkiej dowolności Dyrekcji w tym względzie.

ROZPORZĄDZENIE M. K. O ZALICZKACH NA UPOSAŻENIE.

W Dzienniku Urzędowym M. K. Nr. 17 pod poz. 188 ukazało się Rozporządzenie p Ministra Komunikacji w sprawie zaliczek na uposażenie treści następującej:

Na zasadzie art. 15 ustawy z dnia 9 paźdz. 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. Ust. R. P. Nr. 116, poz. 924) w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 370) oraz w myśl okólnika Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 maja 1928 r. Nr. 8492 zarządzam co następuje:

I. Bezprocentowe zaliczki na uposażenie mogą być udzielane zgodnie z wyżej powołanemi przepisami funkcjonarjuszom państwowym, wyszczególnionym w art. 1 ustawy uposażeniowej z dnia 9 października 1923 roku, a zatem tylko etatowym pracownikom kolejowym.

Pracownikom nieetatowym, kontraktowym, pracownikom zawieszonym w urzędowaniu, pozostającym na urlopie bezpłatnym, oraz pracownikom, którym wypowiedziano stosunek służbowy, zaliczki na uposażenie nie mogą być udzielane.

II. Zaliczki mogą być udzielane w zasadzie tylko na pokrycie wydatków, spowodowanych chorobą proszącego, chorobą lub śmiercią tych członków rodziny, do których utrzymania proszący jest prawnie obowiązany, na spłatę długów, powstałych bez winy proszącego, w wypadkach utraty niezbędnych ruchomości, na pokrycie wydatków, związanych z zawarciem związku małżeńskiego przez proszącego, jego dzieci ślubne, uprawnione, przysposobione oraz pasierbów, w wypadkach powiększenia się rodziny, na koszta odbycia podróży naukowych, ogłoszenia pracy naukowej, jak również na koszty nabycia własnego mieszkania. W wyjątkowych wypadkach mogą być przyznawane zaliczki również na cele konsumpcyjne, jak np. na zakup ubrania, opału na zimę i t. p.

W wypadkach innych, niż wymienione w poprzednim ustępie, mogą być udzielane zaliczki tylko wyjątkowo za uprzednią zgodą Ministerstawa Komunikacji, w razie istnienia okoliczności, zasługujących na szczególne uwzględnienie.

III. Uwzględnienie prośby na udzielenie zaliczki zależne jest od udowodnienia przez proszącego, że w danym wyadku ma miejsce jedna z wymienionych w pukcie II okoliczności.

IV. Zaliczkę na uposażenie przyznaje się w złotych do wysokości, nieprzekraczającej 3-miesięcznego uposażenia.

Za podstawę obliczenia przyjmuje się uposażenie przysługujące na zasadzie art. 3, 4 i 118 ustawy z dnia 9-go października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), przy uwzględnieniu postanowień art. 8 ustawy z dnia 18 grudnia 1926 r. o uzupełnieniu prowizorjum budżetowego na czas od 1 października do 31 grudnia 1926 r. i o prowizorjum budżetowem na czas od 1 stycznia do 31 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 135, poz. 725). Ponadto uwzględnia się przy obliczaniu zaliczki dodatek mieszkaniowy.

Zaliczka, udzielona na cele konsumpcyjne, nie może przekraczać jednomiesięcznego uposażenia.

Wysokość zaliczki zależna jest od udowodnienia przez proszącego potrzeby uzyskania zaliczki w takiej właśnie wysokości.

V. Zwrot zaliczki, udzielonej w wysokości, nieprzekraczającej jednomiesięcznego uposażenia, następuje w nie więcej niż 6-ciu, zaliczki, udzielonej w wysokości nieprzekraczającej dwumiesięcznego uposażenia, w nie więcej, niż 12-tu, zaś zwrot zaliczki w wymiarze wyższym w nie więcej, niż 24 bezpośrednio po sobie następujących ratach miesięcznych.

Raty zaliczki potrąca się z uposażenia, począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po przyznaniu zaliczki.

W wyjątkowych wypadkach, szczegółowo uzasadnionych, zaliczka może być udzielona przed ostateczną spłatą poprzedniej zaliczki.

VI. Przyznawanie zaliczek pracownikom kolejowym przysługuje tej Dyrekcji, w której okręgu dany pracownik jest zatrudniony, z wyjątkiem Prezesów Dyrekcji, którym zaliczkę przyznaje Ministerstwo Komunikacji.

VII. W wypadkach wystąpienia ze służby kolejowej należy zaległe raty zaliczki potrącić w całości względnie zażądać zwrotu zaliczki w całości.

VIII. W razie śmierci pracownika kolejowego przed spłatą zaliczki, dług z powyższego tytułu obciąża jego spadkobierców do wysokości odziedziczonego majątku, zgodnie z przepisami obowiązujących ustaw cywilnych.

IX. W sprawie umorzenia nieściągalnych rat zaliczek na uposażenie obowiązuje rozporządzenie Ministerstwa Kolei Żelaznych z dnia 10 grudnia 1923 r. Nr. I. 18444/23, uzupełnione rozporządzeniem Ministerstwa Kolei z dnia 23 marca 1925 r. Nr. I.2300/2/25, z tem, że zarachowanie kwot, uznanych za nieściągalne, winno nastąpić na dział 2, rozdz. 9, § 13.

X. Kontrola regularnych spłat udzielonych zaliczek należy do obowiązku władz, asygnujących uposażenie służbowe.

XI. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia.

XII. Fundusz wyznaczony Dyrekcji na udzielanie zaliczek rozporządzeniem Ministerstwa Komunikacji z dnia 10 maja 1927 r. Nr. I.9857/2/27 pozostaje nadal bez zmiany.

Okólnik M. K. Ż. z dnia 20 lutego 1924 r. Nr. I.1791/2/24 w sprawie bezprocentowych zaliczek wraz z późniejszemi zmianami równocześnie uchyla się.

ZAPOMOGI NA LECZENIE W UZDROWISKACH.

Dyrekcja K. P. w Warszawie wyjaśniła w zarządzeniu Nr. X.1981/28 z dnia 14 marca b. r. zamieszczonem w Nr. 3 Dziennika Zarządzeń tejże Dyrekcji z r. b. iż pracownik etatowy ubiegający się o udzielenie zapomogi na leczenie klimatyczne swoje lub członka rodziny winien **przed udaniem się chorej osoby do miejscowości zaleconej przez lekarza rejonowego** wnieść podanie w drodze służbowej do Wydziału Sanitarnego, dołączając zaświadczenie lekarza rejonowego, wydane na stosownym druku urzędowym.

Zapomogi same, (o ile zostaną przyznane) wypłacane będą dopiero **po odbytej kuracji.**

Podania pracowników, którzy ubiegać się będą o zapomogę po ukończeniu leczenia lub w czasie jego trwania **będą odrzucane.**

Zarządzenie powyższe dotyczy wprawdzie tylko D. K. P. Warszawa, jednakże sposób postępowania w tych sprawach jest we wszystkich Dyrekcjach mniej więcej podobny. Wobec tego zalecamy zastosowanie się do zamieszczonych w tem zarządzeniu przepisów wszystkim członkom.

W SPRAWIE OKREŚLENIA CZASU NIEZBĘDNEGO DO PRZYGOTOWANIA PAROWOZU.

Na wielokrotne nasze wystąpienia w sprawie zaliczania czasu do przyjęcia i zdania parowozu otrzymaliśmy ostatnio następującą odpowiedź z Ministerstwa Komunikacji:

„W związku z pismem z dnia 27.IV.1928 Nr. 1807/28/Pp, 9.V.1928 Nr. 2036/28/Pp. i 1.VI.1928 r. Nr. 2365/28/Pp. Ministerstwo Komunikacji poleciło Dyrekcjom Kolei Państwowych w Krakowie, Gdańsku i Wilnie ażeby czas potrzebny do przygotowania parowozów do pociągów określano zgodnie z obowiązującemi przepisami zawartemi w § 11 instrukcji dla maszynisty parowozowego oraz w punkcie 4 § 70 przepisów o gospodarce parowozowej".

Dla wyjaśnienia zawartych w § 11 instrukcji dla maszynistów podajemy tekst niniejszego zarządzenia:

„Rozdział III. Pełnienie służby.

§ 11. Rozpoczęcie służby czynnej. 1. Maszynista winen przyjść na służbę do parowozu przynajmniej na godzinę przed rozpoczęciem służby parowozu".

Następnie podajemy tekst zawarty w § 70 punkt 4 przepisów o gospodarce parowozowej:

„Tory, wiodące do węglowni, jak również tory trakcyjne były opróżnione w swoim czasie tak, aby parowóz bez przeszkód mógł być postawiony w swoim czasie na umówionem miejscu. (§ 15) Po otrzymaniu zapotrzebowania na parowóz do pociągu stałego lub dodatkowego, parowozownia obowiązana jest nie później, niż na 30 minut przed oznaczonym czasem odejścia pociągu wystawić gotowy do ruchu parowóz na ustalonem z góry miejscu torów trakcyjnych.

Jeżeli na oznaczony termin parowozownia nie może dostawić parowozu, to należy powiadomić o tem niezwłocznie Zawiadowcę stacji i Oddział Ruchu. Zawiadomienie to powinno być dokonane w każdym razie nie później, niż na 3 godziny przed odejściem pociągu ze stacji parowozowni głównej i na $1^1/_2$ godz. ze stacji parowozowni zwrotnej."

Wobec powyższego stwierdzić należy, że Dyrekcje, które nie pozwalają wpisywać na wyjazd 1½ godz. postępują niezgodnie z powyżej zamieszczonemi przepisami w tym względzie. M. K. wydało do powyżej wskazanych Dyrekcyj odpowiednie zarządzenie, ze strony Zarządów Okręgowych Prezydjum uprasza takowe o przypilnowanie w miejscach służbowych, ażeby powyżej umieszczone zarządzenie M. K. było ściśle stosowane.

Co do zjazdu do parowozowni to czas na zdanie parowozu określa Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 10 kwietnia 1928 r. Dziennik Urzędowy Nr. 8 L. Dz. 1613/28/Pr.

„§ 2. Dodatek godzinowy wymieniony w punkcie A) wypłaca się za czas spędzony w drodze na parowozie, licząc od chwili objęcia parowozu przez drużynę według norm ustalonych ogólnemi przepisami i dostosowanych do lokalnych warunków do parowozowni względnie do chwili przybycia pociągu (parowozu) do stacji krańcowej".

W tym wypadku jaśniejszego zarządzenia być nie może i dlatego powołując się na powyższe zarządzenie należy domagać się wpisywania całego czasu aż do wstawienia parowozu do parowozowni.

ŻYCIE ZWIĄZKOWE

INTERWENCJE I WYSTĄPIENIA PREZYDJUM.

Dn. 17.VII. w M. K. w sprawie premij i ryczałtów dla dyspozytorów i maszynistów instruktorów: kol. **Borkowski** i **Lisowski.**

Dn. 18.VII. w D. K. P. Warszawa w sprawie IX-tego Walnego Zjazdu (umieszczenie delegatów i t. p.) kol. **Borkowski** i **Komorowski.**

Dn. 21.VII. w D. K. P. Warszawa w sprawie awansów: kol. **Borkowski** i **Siadak.**

Dn. 24.VII. w M. K. w sprawie Walnego Zjazdu: kol. **Borkowski** i **Sommerfeldt.**

Dn. 26.VII. w M. K. w sprawie premji dla dyspozytorów: kol. **Komorowski.**

Dn. 27.VII. w M. K. Dep. Mechaniczny w sprawie wynalazku kol. Spätha (Stryj): kol. **Borkowski.**

Dn. 28.VII. w M. K. w sprawie czasu przyjęcia i zdania parowozu: kol. **Borkowski.**

PRACE ORGANIZACYJNE PREZYDJUM.

Dn. 16.VII. kol. **Siadak** bawił w sprawach organizacyjnych w Krakowie.

Dn. 17.VII. kol. **Borkowski, Siadak** i dr. **Żuniak** bawili w sprawach organizacyjnych we Lwowie.

Dn. 23.VII. Posiedz. Komisji Kasy Odpraw Emerytalnych. Obecni kol.: **Borkowski, Komorowski, Spyt, Siadak, Sommerfeldt, Kusnerz, Tyczka** i **Lisowski.**

ZAMIANA.

Ignacy Kozłowski p. o. maszynisty, pomocnik I-j klasy parowozowni Lublin zamieni się z którym z kolegów maszynistów czy pomocników z Warszawy. Parowozownia obojętna.

Mieszkanie 2 pokoje z kuchnią, przedpokojem i balkonem zapewnione. Reflektuję tylko na zamianę z mieszkaniem, które może być trochę mniejsze.

Adres: Lublin, Bychawska 39, m. 8.

ZAMIANA.

Maszynista II kl. parowozowni **Wejherowo** D. K. P. Gdańsk zamieni się z kolegą na równorzędnem stanowisku w parowozowni **Jarocin,** D. K. P. Poznań.

Zgłoszenia: Michniewicz, masz. II klasy **Wejherowo, Pomorze,** parowozownia kolejowa.

PRZEPROSZENIE.

Od kolegi **Wolfa** Franciszka, Koło miejscowe **Chodorów** otrzymaliśmy następujące pismo z prośbą o zamieszczenie:

Podpisany odwołuje niniejszym publicznie zarzuty wypowiedziane na audjencji u p. Prezesa Dyrekcji Stanisławowskiej pod adresem kolegów **Zawiszy** i **Linka** jako niesłuszne i nieusprawiedliwione.

podp. Wolf Franciszek.

Wydawca: **Zaw. Związek Maszyn. Kolej.** Red. odpow.: **Henryk Sommerfeldt.**

Zakł. Druk. F. Wyszyński i S-ka Warszawa, Warecka 15.